

[Ministeren for skatter og afgifter.]

kontordamen ikke er anvendeligt, for det må vel være et selskab, og det forudsætter jo, at det er selvstændigt erhvervsdrivende. Hvis det er et selskab, vil hovedreglen jo være, at man beskattes i forhold til den lønindtægt, man har. Dér, hvor problemet opstår, er for de selvstændigt erhvervsdrivende. Her ved vi jo alle sammen, at hvad angår denne regel om medhjælpende hustru, er der i meget stor udstrækning tale om landbrugssektoren, der er tale om en række liberale erhverv, og derudover kommer der nogle håndværksvirksomheder og detailhandelsvirksomheder, alt sammen områder, hvor vi ved, at det er overordentlig vanskeligt at fastlægge, hvor stor en del af arbejdet, der rent faktisk udføres af den ægtefælle, der medvirker i bedriften. Jeg erkender også, at det skaber vanskeligheder i den nuværende ligningsadministration, men jeg tror, at alle her kender reglerne, bl. a. at der skal en vis minimumsindsats til, og når man er over den, så godkender man disse procentandele, som er indeholdt i loven.

Jeg skal til fru Ebba Strange sige, at det er klart, at jeg er parat til at medvirke til, at man kan få det bedst mulige grundlag for vurderingerne i udvalget. Jeg har allerede været inde på nogle af de problemer, der efter min vurdering foreligger, hvis man giver adgang til en fuldstændig særskilt beskatning og de flytningsmuligheder, der kan være.

Til hr. Stetter skal jeg sige, at det nu ikke er ene blændværk; der er også realiteter i det forslag, vi har til behandling her. Det er et princip om ikke at gøre forskel på grund af køn, der gennemføres konsekvent i vores skattelovgivning. Jeg vil gerne tilføje, at der også er en lang række situationer – det er måske ikke det store antal, men jeg har i hvert fald haft nogle stykker i min modtagelse – hvor folk ikke har kunnet forstå, at de ikke har kunnet få de fradrag, der er en konsekvens af den indsats, de selv har gjort, og de formuegoder, de selv har anskaffet. Det er et problem, som jeg ikke mener, vi kan se bort fra. Det er ikke alene et spørgsmål om nogle under uddannelse, det er også et spørgsmål om situationer, hvor manden går på pension og hustruen fortsat er i aktiv arbejdsindsats.

Så går hr. Stetter videre og siger, at man kunne løse disse ting gennem et splittingsystem. Det er klart, at man kunne komme et stykke ad den vej, men det indeholder nogle af de

problemer, der knytter sig til at flytte formuer. Der er bestemte grupper, der får mere fordel af det end andre, men det skal jeg lade ligge. Jeg vil gerne sige, at når hr. Stetter bl. a. kritiserer det administrative omfang, så må man jo være opmærksom på, at et splittingsystem i fuldt mål også vil betyde, at både mand og hustru kommer ind i skattesystemet, således at der bliver skattebetaling fra begge.

Jeg skal takke hr. Knud Jespersen for tilslutningen. Hr. Knud Jespersen var inde på de samme problemer, som jeg har redegjort for omkring byrdefordelingsprincippet, og dér er jeg altså enig i, at vi ikke kan lukke op for den adgang, en fuldstændig særbeskatning ville give.

Jeg skal ikke i dag gøre bemærkninger til hr. Jens Møllers betragtninger omkring formuebeskatningen, det vil vi i anden forbindelse inden så længe få lejlighed til.

Jeg skal til slut sige, at jeg selvfølgelig er parat til at medvirke til arbejdet i udvalget. Der er stillet nogle spørgsmål i udsigt, der er ting, man ønsker oplyst, og det er klart, at jeg vil medvirke til, at vi i videst muligt omfang får belyst de problemer og de fordele, der ligger i gennemførelsen af det forslag, vi har til behandling her.

Bernhard Baunsgaard (RV):

Må jeg lige ganske kort kommentere ministerens betragtninger om muligheden for at flytte på formuegoderne i ægteskabet og dermed flytte på skattebetalingen. Thorlund Jespersen har jo for længst, det er flere år siden, peget på en mulig udvej, idet han har foreslået, at vi afgiftsbelægger en flytning af denne art. Det kunne man jo gøre, så var man i hvert fald ude over det.

Så siger ministeren, at vi er kommet meget langt hen imod, at vi kan slippe for i officielle danske betænkninger at måtte konstatere, at der diskrimineres imod den gifte kvinde i Danmark, hun er ikke anerkendt som fuldgyldig borger. Allerede, siger ministeren, er vi kommet meget langt. Ja, det indrømmer jeg helt blankt, og det er ikke spor svært at få mig til at indrømme det, men så må jeg også minde ministeren om, at det nu er mere end to menneskealdre siden, man bestemte sig til, at nu skulle det ophøre. Det er bare ikke ophørt til i dag, og det ophører ikke før den dag, man ganske klart erkender, at kvinden er en fuldgyldig medborger, hvad enten hun er gift eller ugift.